Смирненски и българската литература

(Продължение от първа страница)

Той изхожда от задачите на стихотворения в защита на младата съветска республика, застрашена от интервенцията на империалистическите хищници, отразя жарта на прогресивната българска интелигенция в тръжеството на Великата октомврийска социалистическа революция, вярата на българския народ в освобождателната мисия на великия руски народ. Заслугата на Смирненски е не можа да разбере историческото значение на Октомврийската революция, да поеме нейния освободителен роля. Той можа да разбере и да изрази силата и обаянието на идеала, олицетворен в голямата на съветска страна.

Москва, Москва! —
Завода на новия живот!
Сред тъй-го-Лондон, Рим, Берлин, Париж,
сред свет в лицето пролетарски сиет;

В нимето на тоа всичко идеали — надеждата на социалистическа и комунистическата на Смирненски, с оная пленителност, с оная, може той вяра да съзадде, живее в българската литература, вдъхнала съпротивата в дъобата на господстващите естетически фактори, вдъхе и се налиши, защото тя отразяваше широки обществени настроения.

С поезията и сатирата от Смирненски задействі всякъв злиен в нашия обществен, културен и социален живот, на който в сегашния сложен надгробна епоха: монархията и нейните стедъгъ и прислужници, погромната и българска буржоазия, тъмните защитници на „Бъгъчка „Цар, бог и родина" — всички хъомоти сили, които се мгъаеха с „ъдъ и „ъдъ" дъобата на нашия народ и то доведоа до-ай-тежко, опасно положение.

Но тоа начин Смирненски отвори в българската литература нова страница, с нова, по-висока, дъвеет и идеалите на „освободителната" борба на българския народ, на „Ъдъ, ъдъ, ъдъ" — с комитинозъ разобличаване на българската дебелянщина, с показа на жертвите на българския капитализъм. Смирненски повдъе също времемно на революционно-пъеъ пролетарските маси — „Ъ, ъ, ъ,